

[Martin Nielsen.]

Pris, der er tre Gange saa høj som Prisen paa de Varer, de slæbte ud til Velhaverne. Hvorfor undersøger man ikke disse Forhold? Hvorfor rationerer man ikke? Hvorfor tæller man ikke op? Man har jo Ret til at beslægtlægge Varelagrene.

Nu da der tales saa meget om Fremskaffelse og Forsyninger, synes jeg, der var Grund til ikke at vente med at beskæftige sig med det Spørgsmaal, som har været fremdraget: en Centralisering af hele Brændselsimporten, med andre Ord en Nationalisering af Brændselsimporten og Skibsfarten, for det er jo det, det drejer sig om. Hvor bliver Samfundssindet af, naar man giver de private Importører og Skibsrederne Lov til at skalte og valte, som de vil? Ved Hjælp af Bemyndigelseslovene kunde man have gennemført denne Centralisering; gennemført, at baade Skibsfarten og Brændselsimporten kom direkte under Statens, under Folkets Kontrol.

Denne Vej er Regeringen ikke gaaet, den har benyttet Fuldmagtslovene paa en anden Maade. Den har gennem de nedsatte Nævn og Kommissioner overgivet Administrationen af Fuldmagtslovene til Erhvervsorganisationerne, det vil sige til Kapitalistklassen i dette Land. Handelsministerens Redegørelse i Gaar for Udvalgenes Sammen sætning fortæller tilstrækkelig tydeligt, at saaledes er det. Det smager i nogen Grad af, at man har sat Ræven til at vogte Gæs.

Det er meget godt, at man siger, at til syvende og sidst er det Handelsministeren, der har det direkte Ansvar, men givet er det, at Handelsministeren gennem hele dette Æskesystem vil være udsat for et uhyre stærkt Pres fra økonomiske Interesser inden for de forskellige Erhvervsorganisationer, og baade hans Afgørelser og hans Ansvar vil blive paavirket af dette Pres.

Nu taler man om, at det, det drejer sig om, er Fremtiden. Hvad angaar Fremtiden, kan man vel ikke sige, at vi har faaet klar Besked, men nogen Besked har vi dog faaet. Vi havde i Gaar Lejlighed til at høre fire Ministre. Indenrigsministeren benyttede Fremsettelsen af Forslaget om Forlængelse af Huslejelovens Gyldighed til at fortælle, at vi stod over for meget store Vanskeligheder. Handelsministerens Fremsettelses tale var en Understregning af de store Vanskeligheder, vi gik i Møde. Finansministerens Tale ved Fremsettelsen af Forslaget om Regulering af Tjenestemandslønningerne var paa samme Melodi, en Understregning af, at hele Tjenestemandslønningen eventuelt ikke vilde kunne holde i den kom-

mende Tid. Endelig talte Statsministeren i Aftes i Handels- og Kontoristforeningen, og man tør vel nok sige, at hele Statsministerens Tale var som et eneste Kapitel af Begrædelsens Bog. Altsaa, man er klar over, at vi staar over for meget store Vanskeligheder, at vi staar over for Indskrænkninger paa alle mulige og umulige Maader.

Det, det drejer sig om, er, hvordan Byrderne i Fremtiden skal fordeles paa det danske Samfund. Ser man nu paa de Bank- og Industriregnskaber, som i denne Tid offentliggøres, synes der i hvert Fald fortsat at være een Klasse i dette Land, som ikke har baaret nogen Byrde. Udbytter og Dividender er større end nogen Sinde tidligere. Paa den anden Side fortæller Statistikken os, at i Dag er hver tredje organiseret Arbejder arbejdsløs. Her synes i hvert Fald at være en Del af Samfundet, hvor man ikke kan regne med, at der kan lægges større Byrder, end der allerede er.

Dog har jeg af de Ordførertaler, her er holdt, og ikke mindst af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale, faaet den Opfattelse, at det dog er det, man egentlig mener, naar man taler om, at alle Kredse i dette Land maa indstille sig paa, at der skal skæres ned. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge: Skal man opfatte Finansministerens Henvisning til, at Tjenestemandslønningen eventuelt ikke kan holde, skal man opfatte de Konservatives stadige Kredsen om Spørgsmaalet om Pristalsordningen for Arbejderne paa den Maade, at der er Kræfter i Bevægelse for at torpedere Pristalsreguleringen for Arbejderne? Er det det, man er ude efter, er det det, man forstaar ved at være i samme Baad, fordele Byrderne ligeligt? Det synes at være Tilfældet. Det staar i hvert Fald ikke godt til hinanden, at Handelsministeren gennem disse Fuldmagtslove har sikret Grossererne Genanskaffelsesprisen, naar man over for de arbejdsløse og de arbejdende gennem Prisstigninger og paa anden Maade fører en saadan Politik, at de saa sandelig ikke er i Stand til at faa Genanskaffelse af deres Arbejdskraft, deres Arbejdsværdi.

Det synes at være den Vej, man vil ud. Hvis det er det, der skjuler sig under de smukke Ord om, at nu maa vi alle spare, nu maa vi alle skære ned, saa kan man selvfølgelig gøre Forsøget, men afgørende i et Samfund, og ikke mindst under en Krise som den, der ruller ind over vort Land, er Klassekræfterne, og Klassekræfterne vil ogsaa før eller senere komme til Udtryk i dette Samfund og gøre sig gældende paa den Maade, som de nu engang gør det.